

skellige Brandforsikringselskaber her i Landet at vide og maaske helst noget mere, f. Eks. deres Vedtægter og Regnskaber. Det vil jeg altsaa anbefale Ministeren, hvis han vil sætte Finansministeren i Stand til at kunne henvende sig til Selskaberne.

Motiveringen af Lovforslagets Bestemmelse, som jo har vakt megen Opsigt, om, at Brandforsikringsforeningerne i alt væsentligt skulle afholde Udgifterne ved Statspolitiet, skulde ligge i et Andragende fra 54 gensidige Brandforsikringsforeninger til Regering og Rigsdag, hvori der findes en lang Række Ønsker om Forholdsregler fra Lovgivningsmagtens Side til Formindskelse af de store Tab, som paaføres dem og derigennem Befolkningen ved Ildebrande paa Landet. Man ønsker Forholdsregler mod Misbrug med Tændstikker, skærpede Bestemmelser om Petroleumbelysning, Afskaffelse i størst muligt Omfang af Straatage og i alt Fald Forbud mod nye Straatage paa Beboelseshuse og Staldbygninger; man forlanger Lovgivning om Slukningsredskaber, om Forsyning med Vand i Tilfælde af Ildebrand, man ønsker Paabud om Anbringelse af Lynafledere og Revision af Bestemmelserne om Skorstene og Ildsteder og i det hele en betydelig Forandring i Brandpolitiloven for Landdistrikterne samt et forbedret Bygningstilsyn og forbedret Brandsyn. Endelig ønsker man enten en fast Ildebrandskommission eller en Udvidelse af Opdagelsespolitiet paa Landet til Undersøgelse af mistænkelige Ildebrande, idet man mener, at der paa den Maade tør ventes Nedgang i Tallet paa Ildebrande paa Landet — stadig med Tilføjelse og Fremhævelse af, at det er paa Landet.

Jeg maa nu bede det høje Tings Medlemmer bemærke, at der ikke er Tale om, at de 54 gensidige Brandforsikringskasser for Landet i dette Andragende til Regering og Rigsdag tilbyde at afholde Udgifterne ved et saadant Opdagelsespoliti eller en permanent Ildebrandskommission. Det er ganske sikkert Ministerens egen Opfindelse, hvad han jo ogsaa har sagt ved Fremsættelsen af Lovforslaget. Men tillige har den højtærede Minister oplyst, at i alt Fald nogle af de 54 og endog af de store Selskaber underhaanden paa hans Forespørgsel have udtalt, at de ikke vilde være uvillige til at bidrage som her foreslaaet. Derefter kan Ministeren jo gøre gældende, at, praktisk talt, er der ikke noget at indvende mod et Forslag til Lov om, at gensidige Foreninger og Brandkasser for fast Ejendom og Løsøre paa Landet for-

pligtes til at yde Bidrag til Statskassen til Opdagelse af Ildspaaesættelser og Optagelse af Vagabonder. Men nu de andre Selskaber, der ere tilbage, og som ere mere end Halvdelen? Hvorfor medtager man ikke Københavns Brandforsikring, naar man dog medtager Brandforsikringen i Købstæderne, som dog ikke har noget med Ildebrandene paa Landet at gøre? Hvorfor medtager man alle Aktieselskaber? De ere aldeles ikke blevne hørt, saa lidt som Købstædernes Brandforsikring; de have ikke været til Stede ved og have ikke været indbudte til de forskellige Møder, som Kasserne have afholdt om denne Sag, Møder, som begyndte allerede i 1901 i November Maaned, som ogsaa den Gang havde en Henvendelse til Regering og Rigsdag til Følge, og som fortsattes fra August Maaned 1909 til Maj Maaned 1910. Det er derfor, at der i Andragendet overhovedet ikke findes noget som helst, som angaar Købstædernes og Københavns Brandforsikring eller alle de Brandforsikringselskaber, som man med Rette slet ikke havde for Øje.

Nu kan man jo, som den højtærede Minister gør gældende, sige, at det praktisk talt ikke er noget videre at tale om for Købstæderne, hvis de komme til at betale 8,000 Kr. om Aaret af deres Virksomhed. Det samme kunde dernæst siges om inden- og udenlandske Aktiebrandforsikringselskaber. For Købstædernes Brandforsikrings Vedkommende kan det siges, for saa vidt Afgiften simpelt hen bliver lignet paa Grundejerne sammen med alle de øvrige Udgifter, Købstædernes Brandforsikring har, og for Aktieselskabernes Vedkommende kan man jo for saa vidt paastaa noget lignende, uagtet de forsikre mod faste Præmier, og den forøgede Udgift, der vil følge heraf, altsaa ikke er medtagen i Beregningen af deres Præmier. Hvis de ville, kunne de nemlig blot opkræve denne Afgift ekstraordinært, og da det jo kun ved store Forsikringer lader sig praktisk gøre at opkræve 1 Kr. af 100,000 Kr., er der en ikke ringe Sandsynlighed for, at de som Minimum vilde fastsætte en Tillægsafgift af f. Eks. 10 Øre. De kunne følge Regeringens Eksempel ved Stempelloven o. s. v. og runde Beløbet af opefter. I Stedet for 1 Øre, siger man, regne vi 10 Øre, alle disse Hundreder af Tusinder af Forsikringer vilde da faa et Tillæg af 10 Øre, eller hvad man bestemmer sig til, hvis man i det hele skulde bestemme sig til at opkræve denne Afgift hos de forsikrede. Det vilde da blive en Indtægtskilde for Selskaberne, de skulde selv kun svare